Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
PAOLA MENGOZZIHO
přednesené dne 6. září 2011 [1]

Věc C-249/10 P

Brosmann Footwear (HK) Ltd,
Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd,
Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd,
Risen Footwear (HK) Co. Ltd proti

Radě Evropské unie

„Kasační opravný prostředek — Společná obchodní politika — Dumping — Článek 2 odst. 7, čl. 3 odst. 7, čl. 5 odst. 4, čl. 9 odst. 5 a 6, čl. 17 odst. 3 nařízení (ES) č. 384/96 — Dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu — Status podniku působícího v tržním hospodářství — Individuální zacházení — Metoda výběru vzorku — Spolupráce výrobního odvětví Unie“

I – Úvod

1. Svým kasačním opravným prostředkem se společnosti Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd a Risen Footwear (HK) Co. Ltd (dále jen společně „Brosmann Footwear a další) domáhají, aby Soudní dvůr zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 4. března 2010, Brosmann Footwear (HK) a další v. Rada [2] (dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zamítl jejich žalobu na částečnou neplatnost nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla [3] (dále jen „konečné nařízení“).

2. V projednávané věci se v podstatě jedná o vzájemný vztah určitých ustanovení nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství [4], ve znění nařízení Rady (ES) č. 461/2004 ze dne 8. března 2004 [5] (dále jen „základní nařízení“).

1 — Původní jazyk: francouzština.
2 — T-410/06, Sb. rozh. s. II-671.
3 — Úř. věst. L 275, s. 1.
4 — Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45.
5 — Úř. věst. L 77, s. 12.

3. Cílem podaného kasačního opravného prostředku je zejména dosáhnout přezkumu dosahu článku 17 základního nařízení, který Evropské komisi přiznává možnost, aby svá šetření omezila na reprezentativní vzorek vývozců nebo výrobců z dotčené třetí země a nezkoumala návrhy na stanovení „individuálního dumpingového rozpětí“ podané podniky, které nejsou součástí tohoto vzorku, ale které ve stanovených lhůtách předložily potřebné informace, „pokud [je] počet vývozců nebo výrobců tak vysoký, že by individuální zjišťování znamenalo příliš velkou zátěž a bránilo by včasnému ukončení šetření“.

4. V tomto ohledu se konkrétně jedná o ověření toho, zda Tribunál správně rozhodl, že na základě čl. 17 odst. 3 základního nařízení byla Komise vzhledem k počtu dotčených výrobců oprávněna i k odmítnutí přezkumu žádostí o přiznání statusu podniku působícího v tržním hospodářství (dále jen „STH“) podle čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení, jakož i přiznání „individuálního zacházení“ (dále jen „IZ“) podle čl. 9 odst. 5 téhož nařízení podaných vývozci nebo výrobci, kteří nebyli zařazeni do vzorku.

II – Skutečnosti předcházející sporu a napadený rozsudek

5. Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek, tzn. Brosmann Footwear a další, jsou společnostmi se sídlem v Číně, které vyrábějí a vyvážejí obuv.

6. Na základě podnětu, který podala dne 30. května 2005 Evropská konfederace obuvnického průmyslu (CEC), zahájila Komise antidumpingové řízení týkající se dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Číny a Vietnamu. Oznámení o zahájení tohoto řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 7. července 2005[6] (dále jen „oznámení o zahájení řízení“).

7. Vzhledem ke značnému počtu zúčastněných stran bylo v bodě 5.1 písm. a) oznámení o zahájení řízení uvedeno, že bude použita technika výběru vzorku podle článku 17 základního nařízení.

8. V bodě 5.1 písm. b) oznámení o zahájení řízení se rovněž uvádělo, že vyvážející výrobci, kteří požádají o stanovení individuálního rozpětí podle čl. 17 odst. 3 a čl. 9 odst. 6 základního nařízení, musí zaslat řádně vyplněný dotazník ve lhůtě stanovené zmíněným oznámením, tj. ve lhůtě čtyřiceti dnů od data zveřejnění oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

9. Bod 5.1 písm. e) oznámení o zahájení řízení nazvaný „status tržního hospodářství“ upřesnil, že běžná hodnota obuvi se svrškem z usně uvedená na trh výrobci, kteří mají za to, že svou činnost vykonávají za takovýchto podmínek v souladu s čl. 2 odst. 7 bod c) základního nařízení, se určí podle čl. 2 odst. 7 písm. b) téhož nařízení. Od výrobců, kteří chtěli podat žádost o STH, bylo požadováno, aby zajistili, že jejich žádosti dojdou Komisi ve zvláštní lhůtě stanovené v bodě 6 písm. d) oznámení o zahájení řízení, tzn. ve lhůtě patnácti dnů od zveřejnění zmíněného oznámení.

10. Podle bodu 6 písm. d) oznámení o zahájení řízení byla tato lhůta použita i na žádosti o IZ podané podle bodu 9 odst. 5 základního nařízení.

11. Brosmann Footwear a další kontaktovaly Komisi s tím, že jí ve stanovené lhůtě podaly informace zmíněné v bodě 5.1 písm. a), i) a e) oznámení o zahájení řízení, aby tak byly součástí vzorku výrobců-vývozců, které tento orgán navrhoval vytvořit podle článku 17 základního nařízení a aby jim byl přiznán STH nebo, kdyby jim přiznán nebyl, aby mohly požívat IZ.

12. Dne 23. března 2006 Komise přijala nařízení (ES) č. 553/2006, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu[7] (dále jen „prozatímní nařízení“).

6 — Úř. věst. C 166, s. 14.

7 — Úř. věst. L 98, s. 3.

13. Podle devátého bodu odůvodnění prozatímního nařízení se šetření dumpingu a újmy týkalo období od 1. dubna 2004 do 31. března 2005 (dále jen „období šetření“). Kontrola skutečností významných pro posouzení újmy se týkala období od 1. ledna 2001 do 31. března 2005.

14. Protože bylo potřeba stanovit běžnou hodnotu pro výrobky čínských a vietnamských vyvážejících výrobců, kterým nebude případně udělen STH, bylo za účelem stanovení běžné hodnoty na základě údajů ze srovnatelné země, v daném případě z Brazilské federativní republiky, provedeno šetření v prostorách tří brazilských společností (osmý bod odůvodnění prozatímního nařízení).

15. V rámci určení dumpingu Komise použila techniku výběru vzorku. Podle padesátého pátého bodu odůvodnění prozatímního nařízení z vyvážejících výrobců, kteří se přihlásili, aby byli zahrnuti do vzorku, jich v období šetření vyváželo do Společenství 154. Podle téhož bodu odůvodnění byly tyto společnosti původně považovány za spolupracující společnosti a bylo s nimi počítáno při výběru vzorku.

16. Z padesátého sedmého bodu odůvodnění prozatímního nařízení vyplývá, že Komise nakonec vybrala vzorek zahrnující třináct čínských vyvážejících výrobců, kteří představují více než 20 % objemu čínského vývozu do Společenství. Z šedesátého sedmého až šedesátého devátého bodu odůvodnění prozatímního nařízení vyplývá, že všechny žádosti těchto výrobců-vývozců o přiznání STH byly Komisí zamítnuty. Podle devadesátého prvního až devadesátého čtvrtého bodu odůvodnění prozatímního nařízení byly zamítnuty též veškeré žádosti o IZ těchto vyvážejících výrobců.

17. Podle šedesátého druhého bodu odůvodnění prozatímního nařízení vyvážející výrobci nezařazení do vzorku byli informováni o tom, že antidumpingová cla týkající se jejich vývozů budou stanovena v souladu s ustanoveními čl. 9 odst. 6 základního nařízení. Podle šedesátého čtvrtého bodu odůvodnění prozatímního nařízení požádali čtyři čínští vyvážející výrobci nezařazení do vzorku o stanovení individuálního dumpingového rozpětí podle čl. 9 odst. 6 a čl. 17 odst. 3 základního nařízení. Tyto žádosti však nebyly přezkoumány, jelikož Komise měla při použití čl. 17 odst. 3 základního nařízení za to, že takovýto individuální přezkum by zbytečně ztěžoval její úlohu a bránil včasnému dokončení šetření. Za těchto podmínek bylo dumpingové rozpětí pro tyto výrobce stanoveno na základě váženého průměru dumpingových rozpětí společností ze vzorku (sto třicátý pátý a sto čtyřicátý třetí bod odůvodnění prozatímního nařízení).

18. Co se týče definice výrobního odvětví Společenství, Komise ve stopadesátém bodě odůvodnění prozatímního nařízení uvedla, že žadatelé představují 42 % celkové výroby dotčeného výrobku ve Společenství. Podle šedesátého pátého a stopadesátého prvního bodu odůvodnění prozatímního nařízení vybrala Komise vzorek deseti výrobců ve Společenství podle objemu jejich výroby a jejich rozmístění. Výrobci zahrnutí do vzorku představovali 10 % výroby žadatelů. Mělo se tudíž za to, že 814 výrobců ve Společenství, jejichž jménem byl podán podnět, tvořilo „výrobního odvětví Společenství“ ve smyslu čl. 5 odst. 4 základního nařízení (stopadesátý druhý bod odůvodnění prozatímního nařízení).

19. Co se týče totožnosti výrobců ve Společenství zařazených do vzorku, Komise poukázala na to, že někteří měli zákazníky ve Společenství, kteří své výrobky rovněž odebírají z Číny a Vietnamu, a mají tak přímý prospěch z předmětných dovozů. Uvedení výrobci se tedy nacházejí v „citlivém postavení“, protože někteří jejich klienti by nemuseli být spokojeni s tím, že podali nebo podporují podnět zaměřený proti údajnému dumpingu působícímu újmu. Tito výrobci se proto domnívali, že ze strany některých klientů riskují „odvetu“, včetně případného ukončení obchodních vztahů. Komise tedy vyhověla požadavku na důvěrný způsob zacházení se společnostmi vybranými do vzorku, co se týče prozrazení jejich jména (osmý bod odůvodnění prozatímního nařízení).

20. Dne 5. října 2006 přijala Rada konečné nařízení. Rada uložila konečné antidumpingové clo z dovozu obuvi se svrškem z přírodní nebo kompozitní usně, s výjimkou sportovní obuvi, STAF, pantoflů a ostatní domácí obuvi a obuvi s ochrannou špičkou pocházející z Číny a spadající do několika kódů kombinované nomenklatury (článek 1 konečného nařízení).

21. Co se týče reprezentativnosti vzorku čínských výrobců, Rada v bodě 44 odůvodnění napadeného nařízení zdůraznila, že na společnosti, které ho tvoří, připadá více než 12 % vývozů do Společenství pocházejících od výrobců spolupracujících na šetření. Jelikož článek 17 základního nařízení nestanoví prahovou hodnotu reprezentativnosti, je vytvořený vzorek reprezentativní ve smyslu tohoto ustanovení.

22. Podle sedmdesátého druhého bodu odůvodnění konečného nařízení Rada rozhodla přiznat STH jednomu z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, podniku Golden Step, a to vzhledem ke změně okolností týkajících se této společnosti.

23. Podle čl. 1 odst. 3 konečného nařízení byla sazba konečného antidumpingového cla, která se vztahuje na čistou cenu s dodáním na hranice Společenství před proclením, stanovena na 16,5 % pro obuv pocházející z výroby jedenácti čínských společností zařazených do vzorku, kterým však byl odepřen STH. Tato sazba byla stanovena ve výši 9,7 % pro Golden Step. Podle článku 3 konečného nařízení tato sazba platila po dobu dvou let.

24. Co se týče otázek spojených se žádostmi o přiznání STH nebo IZ, které podalo několik společností, o nichž Komise nerozhodla, Rada konstatovala, že skutečnost, že Komise neodpověděla jednotlivě na každou žádost, jež jí byla v tomto ohledu předložena, nepředstavuje porušení základního nařízení.

25. Sazba antidumpingového cla z obuvi pocházející z výroby těchto společností, včetně společnosti Brosmann Footwear a další, byla stanovena ve výši 16,5 %.

26. Co se týče vzorku výrobců ve Společenství, Rada zamítla v padesátém třetím až padesátém devátém bodě odůvodnění konečného nařízení všechny výtky, které zpochybňovaly jeho reprezentativnost, a tedy potvrdila posouzení, která Komise provedla v prozatímním nařízení.

27. Co se týče definice výrobního odvětví Společenství, Rada v bodě 157 odůvodnění konečného nařízení poukázala na skutečnost, že nebylo u žádného z žadatelů zjištěno, že by při šetření nespolupracoval. Úplné dotazníky k újmě byly údajně zaslány pouze výrobcům ve Společenství zařazeným do vzorku, což vyplývá ze samotné povahy výběru vzorku (bod 158 odůvodnění konečného nařízení).

28. Na podporu své žaloby na částečnou neplatnost konečného nařízení podané k Tribunálu se společnost Brosmann Footwear a další dovolávaly osmi žalobních důvodů. Mezi těmito žalobními důvody byly zaprvé důvody vycházející z porušení čl. 2 odst. 7 písm. b) a čl. 9 odst. 5 základního nařízení, jakož i z porušení zásad rovnosti zacházení a ochrany legitimního očekávání, zadruhé z porušení čl. 2 odst. 7 písm. c) a článku 18 základního nařízení, jakož i z porušení práva na obhajobu, zatřetí ze zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 5 odst. 4 základního nařízení, začtvrté z porušení čl. 3 odst. 2 základního nařízení a článku 253 ES a zapáté ze zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 3 odst. 2 základního nařízení.

29. Napadeným rozsudkem Tribunál všechny tyto důvody zamítl a uložil společnostem Brosmann Footwear a dalším náhradu nákladů řízení v prvním stupni.

III – Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastnic řízení

30. Dne 18. května 2010 podala společnost Brosmann Footwear a další proti napadenému rozsudku kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru.

31. Brosmann Footwear a další navrhují, aby Soudní dvůr

— zrušil napadený rozsudek v rozsahu, ve kterém Tribunál nezrušil napadené nařízení a ve kterém účastnicím řízení podávajícím kasační opravný prostředek uložil nést náklady řízení před Tribunálem,

— přijal konečné rozhodnutí a zrušil konečné nařízení a

— uložil Radě náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a řízení před Tribunálem.

32. Ve své kasační odpovědi Rada navrhla, aby Soudní dvůr

— zamítl kasační opravný prostředek,

— podpůrně vrátil věc Tribunálu a

— podpůrněji zamítl kasační opravný prostředek a v každém případě uložil společnosti Brosmann Footwear a dalším náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.

33. Komise ve své kasační odpovědi navrhuje Soudnímu dvoru, aby kasační prostředek zamítl a uložil společnosti Brosmann Footwear a dalším náhradu nákladů řízení vynaložených Komisí.

IV – Analýza

34. Na podporu svého kasačního opravného prostředku se společnost Brosmann Footwear a další dovolávají v podstatě pěti důvodů, které se vztahují k pěti žalobním důvodům uplatňovaným v prvním stupni, jež jsou uvedeny v bodě 28 tohoto stanoviska.

35. První dva důvody kasačního opravného prostředku vycházejí v podstatě z nesprávných právních posouzení, jichž se dopustil Tribunál při výkladu základního nařízení, podle něhož mohou být orgány osvobozeny od přezkumu žádostí o STH/IZ podaných vyvážejícími výrobci, kteří nejsou zahrnuti do vzorku. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z různých nesprávných právních posouzení a zkreslování důkazů ohledně dostatečné úrovně spolupráce výrobního odvětví Společenství v průběhu šetření a v souvislosti s jeho prováděním. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení a zkreslování důkazů při vyhodnocování újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství. Konečně v pátém důvodu kasačního opravného prostředku Brosmann Footwear a další vytýkají Tribunálu, že se dopustil nesprávného právního posouzení a zkreslení důkazů ohledně vyhodnocení příčinné souvislosti mezi dumpingem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství.

A – *K prvnímu a druhému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení ohledně osvobození orgánů od povinnosti zkoumat žádosti o STH/IZ podané vyvážejícími výrobci nezařazenými do vzorku*

36. Před vyložením a přezkumem prvních dvou důvodů kasačního opravného prostředku je třeba připomenout zásadní úvahy, jež vedly Tribunál k odmítnutí tvrzení společností Brosmann Footwear a dalších v prvním stupni, jehož podstatou bylo, že orgány měly povinnost zkoumat žádosti čínských vyvážejících výrobců o STH/IZ, kteří nebyli zařazeni do vzorku během antidumpingového šetření.

1. Úvahy Tribunálu

37. V bodě 72 napadeného rozsudku Tribunál nejprve uvedl, že použití výběru vzorku jakožto techniky umožňující zvládnout velký počet žadatelů, vývozců nebo dovozců, typů výrobků nebo obchodních operací, představuje omezení šetření, jež je v souladu s čl. 17 odst. 1 a 3 a čl. 9 odst. 6 základního nařízení. Vzhledem k uvedeným článkům Tribunál upřesnil, že uplatnění této techniky výběru vzorku podléhá dvěma podmínkám, tj. vzorek musí být jednak reprezentativní a jednak dumpingové rozpětí stanovené pro výrobce, kteří nejsou součástí vzorku, nepřesáhne vážené průměrné dumpingové rozpětí stanovené pro účastníky, kteří tento vzorek tvoří (bod 73 napadeného rozsudku).

38. Tribunál připomněl, že tato ustanovení dávají každému výrobci, který není součástí vzorku, možnost požadovat stanovení individuálního dumpingového rozpětí za podmínky, že za tímto účelem předloží veškeré nezbytné informace ve stanovených lhůtách a že tato operace nepatřičně nekomplikuje úlohu Komise ani nebrání včasnému ukončení šetření (bod 74 napadeného rozsudku).

39. Tribunál poté, co vyložil též obsah čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení, v bodě 76 napadeného rozsudku rozhodl, že „výrobci, kteří nejsou součástí vzorku, tak mohou požadovat stanovení individuálního dumpingového rozpětí, které předpokládá přijetí žádosti o STH/IZ, pokud se jedná o země, jichž se týká čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení, pouze na základě čl. 17 odst. 3 tohoto nařízení. Toto posledně uvedené ustanovení však Komisi dává pravomoc posoudit, zda by s ohledem na počet žádostí o STH/IZ jejich přezkum nepatřičně komplikoval její úlohu a bránil ukončení šetření včas."

40. Tribunál z toho nejprve vyvodil, že v případě použití techniky výběru vzorku základní nařízení nepřiznává subjektům netvořícím vzorek bezpodmínečné právo na stanovení individuálního dumpingového rozpětí, jelikož přijetí takové žádosti závisí na rozhodnutí Komise podle čl. 17 odst. 3 základního nařízení (bod 77 napadeného rozsudku). Dále, jelikož přiznání STH nebo IZ slouží podle čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení pouze k určení metody stanovení běžné hodnoty za účelem stanovení individuálních dumpingových rozpětí, není Komise povinna zkoumat žádosti o STH/IZ podané výrobci netvořícími vzorek, pokud v rámci použití čl. 17 odst. 3 základního nařízení došla k závěru, že by stanovení takových rozpětí nepatřičně komplikovalo její úlohu a bránilo včasnému ukončení šetření (bod 78 napadeného rozsudku), a konečně v projednávané věci není zpochybňováno, že by stanovení individuálních dumpingových rozpětí pro veškeré subjekty, které netvoří vzorek a které podaly své žádosti v tomto smyslu, nepatřičně komplikovalo úlohu orgánů a bránilo včasného ukončení šetření (bod 79 napadeného rozsudku).

41. Tribunál tak dospěl k závěru, že argumentace společnosti Brosmann Footwear a dalších, podle níž čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení Komisi ukládá povinnost zkoumat žádosti o STH/IZ od subjektů, kteří netvoří vzorek, včetně případů, kdy se ve vztahu k nim nepoužije individuální dumpingové rozpětí, musí být odmítnuta (bod 80 napadeného rozsudku).

42. Tribunál odmítl rovněž argument žalobkyň vycházející z porušení zásady rovného zacházení na jedné straně mezi společnostmi tvořícími vzorek a společnostmi, které ve vzorku nejsou, z toho důvodu, že se tyto dvě kategorie společností nacházejí v rozdílných situacích (bod 81 napadeného rozsudku), a na druhé straně v rámci společností nezařazených do vzorku, mezi těmi společnostmi, jež by si „zasloužily" STH nebo IZ, a těmi, jejichž žádost o STH nebo IZ by byla v každém případě zamítnuta, z toho důvodu, že vzhledem k prostoru pro uvážení přiznanému čl. 17 odst. 3 základního nařízení Komise neměla povinnost vyjádřit se ke všem žádostem o STH/IZ (body 83 až 85 napadeného rozsudku).

43. Co se týče nedodržení tříměsíční lhůty stanovené v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení pro rozhodnutí o žádosti o STH, Tribunál v bodě 92 napadeného rozsudku rozhodl, že ve světle jejích dřívějších posouzení, podle nichž „Komise nepochybila, když nepřezkoumala žádosti o STH/IZ" podané společností Brosmann Footwear a dalšími, nemohou tyto [společnosti] „neopodstatněně uplatňovat překročení [zmíněné] lhůty […], jelikož se tato lhůta týk[ala] případů, kdy Komise mus[ela] uvedené žádosti přezkoumat".

2. Argumenty účastnic řízení

44. V rámci svého prvního důvodu kasačního opravného prostředku Brosmann Footwear a další kritizují posouzení Tribunálu obsažené v bodě 78 napadeného rozsudku, podle něhož orgány nejsou povinny zkoumat jejich žádosti o STH/IZ. V tomto ohledu Brosmann Footwear a další tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v témže bodě zmíněného rozsudku rozhodl, že přiznání STH nebo IZ slouží pouze k určení metody stanovení běžné hodnoty za účelem stanovení individuálních dumpingových rozpětí.

45. Tímto postupem Tribunál v bodech 76 až 85 napadeného rozsudku podle nich nesprávně zúžil žádost společnosti Brosmann Footwear a dalších STH/IZ na žádost o stanovení individuálního dumpingového rozpětí ve smyslu článku 17 základního nařízení. Brosmann Footwear a další však nepožadovaly stanovení individuálních dumpingových rozpětí ani sazeb individuálního cla. Naopak žádaly o uznání skutečnosti, že vykonávají činnost v „Číně, kde existuje tržní hospodářství“, a tudíž i o přiznání vážené sazby průměrného cla uplatňované pro výrobce vykonávající činnost v „Číně, kde existuje tržní hospodářství“ (tzn. výrobce zařazené do vzorku, kterým byl přiznán STH nebo IZ). V projednávané věci společnosti Brosmann Footwear a další upřesňují, že všem výrobcům nezařazeným do vzorku, kteří si však „zaslouží“ přiznání STH, by mělo být přiznáno antidumpingové clo ve stejné výši, jako společnosti Golden Step (9,7 %), jež je jedinou společností zařazenou do vzorku, které byl přiznán STH, a nikoli vážené průměrné clo všech podniků, jež byly zařazeny do vzorku (16,5 %). Uznat, že orgány mohou postupovat jinak, by se rovnalo nerespektování zásady rovného zacházení.

46. Podle společnosti Brosmann Footwear a dalších tedy nemohl Tribunál rozhodnout, že je orgánům otevřena možnost nepřezkoumávat žádosti o STH/IZ s odkazem na odůvodnění, které se použije na žádosti o stanovení individuálního dumpingového rozpětí, podle něhož byl počet žádostí natolik vysoký, že by jejich přezkum bránil včasnému ukončení šetření.

47. Co se týče druhého důvodu jejich kasačního opravného prostředku, společnosti Brosmann Footwear a další především uvádějí, že Tribunál porušil čl. 2 odst. 7 písm. c), základního nařízení tím, že měl v bodě 92 napadeného rozsudku za to, že Komise nebyla povinna dodržet kogentní maximální lhůtu tří měsíců stanovenou ve zmíněném článku pro přezkum žádostí podniků nezařazených do vzorku o STH/IZ.

48. Dále Brosmann Footwear a další uvádějí, že Tribunál porušil svou povinnost odůvodnění tím, že neuvedl důvody, proč nezkoumal tvrzení, že orgány porušily čl. 2 odst. 7 písm. c), základního nařízení tím, že do tří měsíců od zahájení šetření nerozhodly o STH nebo IZ čínských výrobců zařazených do vzorku.

49. Rada a Komise navrhují, aby byl tento důvod zamítnut.

50. Podle Rady Tribunál správně vyložil vztahy mezi článkem 17 a čl. 2 odst. 7 základního nařízení. Při použití výběru vzorku mohou získat individuální dumpingové rozpětí pouze vývozci zařazení do vzorku nebo vývozci, kteří do něj zařazeni nejsou a jejichž žádosti o individuální dumpingové rozpětí bylo vyhověno v souladu s čl. 17 odst. 3 základního nařízení. Vývozcům, kteří nejsou zařazeni do vzorku, a jejichž výše zmíněné žádosti nebylo vyhověno v souladu s čl. 17 odst. 3 uvedeného nařízení, nemůže být přiznáno individuální dumpingové rozpětí, nezávisle na tom, zda jsou či nejsou usazeni v zemi s tržním hospodářstvím. Rada se proto domnívá, že v případě, kdy země nemá tržní hospodářství, mají žádosti o STH/IZ za cíl umožnit společnostem nezařazeným do vzorku nebo těm, jejichž žádosti bylo vyhověno v souladu s čl. 17 odst. 3 základního nařízení, obdržet individuální dumpingové rozpětí. Tvrzení společnosti Brosmann Footwear a dalších je podle Rady v každém případě irelevantní, jelikož tyto společnosti samy správně zdůrazňují, že nežádaly o přiznání nároku na individuální dumpingové rozpětí.

51. Posouzení Tribunálu obsažené v bodě 78 napadeného rozsudku je rovněž opodstatněné, jelikož Tribunál neuvedl, že by společnost Brosmann Footwear a další byly požadovaly STH nebo IZ proto, aby obdržely individuální dumpingové rozpětí. Ostatní údajná nesprávná právní posouzení, jichž se dovolávají Brosmann Footwear a další, jsou buď nepodložená, nebo nepřípustná.

52. Komise dodává, že v souladu s rozhodnutím Tribunálu nejsou orgány povinny vyhodnocovat každou žádost orgánů STH/IZ, včetně případů, kdy se rozhodnou pro použití výběru vzorku. Jak rozhodl Tribunál v bodě 77 napadeného rozsudku, mohou se orgány omezit na zkoumání žádostí společností zařazených do vzorku, jelikož – jak uvedl Tribunál v bodě 84 napadeného rozsudku – není sporu o tom, že by stanovení individuálních dumpingových rozpětí pro veškeré subjekty, které netvoří vzorek a které podaly své žádosti v tomto smyslu, nepatřičně komplikovalo úlohu orgánů a bránilo včasného ukončení šetření.

53. Ohledně druhého důvodu kasačního opravného prostředku Rada a Komise zastávají názor, že je zčásti neopodstatněný a zčásti nepřípustný. Co se týče údajného překročení tříměsíční lhůty pro přezkum žádostí společnosti Brosmann Footwear a dalších o STH/IZ, odkazují tyto orgány na posouzení Tribunálu obsažené v bodě 92 napadeného rozsudku. Jelikož tedy orgány nebyly povinny zkoumat žádosti společností nezařazených do vzorku o STH/IZ, Rada a Komise tvrdí, že tříměsíční lhůta podle čl. 2 odst. 7 písm. c), základního nařízení není ohledně nich relevantní. Co se týče nedodržení této lhůty při přezkumu žádostí společností zařazených do vzorku o STH/IZ, mají Rada a Komise za to, že tato část nebyla uplatněna v řízení před Tribunálem, a tudíž představuje nový důvod kasačního opravného prostředku nepřípustný ve stadiu řízení o kasačním opravném prostředku.

3. Analýza

54. Tyto první dva důvody kasačního opravného prostředku se dotýkají otázky působnosti čl. 17 odst. 3 základního nařízení.

55. Není sporu o tom, že článek 17 základního nařízení opravňuje Komisi k použití techniky výběru vzorku v případech, kdy je počet žadatelů nebo vývozců či dovozců příliš velký.

56. Kromě toho Brosmann Footwear a další nekritizují ani posouzení Tribunálu obsažené v bodě 72 napadeného rozsudku, podle něhož použití výběru vzorku představuje omezení šetření.

57. Jak tedy rozhodl Tribunál, vývozci nebo výrobci, kteří nejsou součástí vzorku, nejsou zahrnuti do šetření.

58. Je však nutno uvést, že čl. 17 odst. 3 základního nařízení poněkud zmírňuje tuto tezi ve zvláštním případě výpočtu „individuálního dumpingového rozpětí“.

59. V tomto ustanovení je totiž uvedeno, že pokud Komise zvolí metodu výběru vzorku, může být pro vývozce nebo výrobce, který nebyl původně do vzorku vybrán, ale který předloží nebytné informace ve stanovené lhůtě, „nicméně“ vypočítáno „individuální dumpingové rozpětí“. Tato možnost nabízená výrobci nebo vývozci nezařazenému do vzorku se použije „pokud není počet vývozců nebo výrobců tak vysoký, že by individuální zjišťování znamenalo příliš velké zatížení a bránilo by včasnému ukončení šetření“.

60. Připomínám, že v napadeném rozsudku měl v bodech 76 a 77 Tribunál zaprvé za to, že v případě zemí dotčených čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení předpokládá přijetí žádosti o stanovení individuálního dumpingového rozpětí přijetí žádosti o STH/IZ pouze na základě čl. 17 odst. 3 tohoto nařízení, avšak zároveň subjektu netvořícímu vzorek nemůže být přiznáno bezpodmínečné právo na stanovení zmíněného rozpětí. Zadruhé v bodě 78 téhož rozsudku rozhodl, že

jelikož přiznání STH nebo IZ slouží pouze k určení metody stanovení běžné hodnoty za účelem stanovení individuálních dumpingových rozpětí, umožňoval čl. 17 odst. 3 základního nařízení Komisi nezkoumat žádosti o STH/IZ podané výrobci netvořícími vzorek, pokud by stanovení takových rozpětí nepatřičně komplikovalo její úlohu a bránilo včasnému ukončení šetření.

61. Brosmann Footwear a další analýzu provedenou v bodech 76 a 77 napadeného rozsudku správně nekritizují.

62. Aby totiž bylo Komisi umožněno stanovit *in fine* individuální dumpingová rozpětí, vývozci nebo výrobci ze země, která nemá tržní hospodářství, ale je členem Světové obchodní organizace, musí buď mít předem možnost uplatňovat nárok na STH, tzn. splňovat podmínky stanovené čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení, nebo za předpokladu, že se na ně tato ustanovení nevztahují, a tudíž se běžná hodnota stanoví na základě čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení, dosáhnout přiznání individuálního zacházení, jehož podmínky jsou upraveny v čl. 9 odst. 5 základního nařízení.

63. Jak tedy rozhodl Tribunál v bodě 76 napadeného rozsudku, závisí stanovení individuálního dumpingového rozpětí buď na přiznání STH, nebo přiznání IZ. Toto stanovení podléhá nicméně výhradě čl. 17 odst. 3 základního nařízení, podle něhož individuální přezkum nesmí, jak uvedl Tribunál v bodě 76 zmíněného rozsudku, nepatřičně komplikovat úlohu Komise nebo bránit včasnému ukončení šetření.

64. Problematičtější je z mého pohledu posouzení Tribunálu obsažené v bodě 78 napadeného rozsudku, podle něhož se STH a IZ v podstatě uplatní pouze při stanovení individuálních dumpingových rozpětí, a tudíž je Komise oprávněna odmítnout zkoumání žádostí výrobců nezařazených do vzorku o STH/IZ na základě čl. 17 odst. 3 základního nařízení, pokud by stanovení zmíněných rozpětí nepatřičně komplikovalo její úlohu nebo bránilo včasnému ukončení šetření.

65. Je totiž třeba přiznat, že žádost o přiznání STH nebo IZ je podmínkou pro stanovení individuálního dumpingového rozpětí, přičemž takováto žádost nemusí mít nutně za cíl dosáhnout stanovení zmíněného rozpětí. Žádosti o přiznání STH a IZ na jedné straně a žádost o stanovení individuálního dumpingového rozpětí na straně druhé jsou upraveny v různých ustanoveních a vztahují se na ně různé lhůty.

66. V projednávané věci tudíž oznámení o zahájení řízení upřesňovalo, že žádosti o STH podané na základě čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení a žádosti o IZ podané v souladu s čl. 9 odst. 5 téhož nařízení musí být doručeny Komisi ve lhůtě patnácti dnů od zveřejnění zmíněného oznámení, zatímco žádosti o stanovení individuálních dumpingových rozpětí podané podle čl. 9 odst. 6 a čl. 17 odst. 3 základního nařízení musí být doručeny ve lhůtě čtyřiceti dnů od zveřejnění oznámení o zahájení řízení. Poznámka pod čarou 1 téhož oznámení o zahájení řízení, na niž odkázal Tribunál v bodě 89 napadeného rozsudku, ostatně zdůrazňuje fakultativní povahu stanovení individuálního dumpingového rozpětí ze strany vývozců nebo výrobců, kteří požádali o přiznání STH nebo IZ. Jak uvádějí i Brosmann Footwear a další, musí žádost o stanovení individuálního dumpingového rozpětí obsahovat širší spektrum informací než žádosti o přiznání STH nebo IZ.

67. Z bodu 64 prozatímního nařízení zmíněného v bodě 95 napadeného rozsudku dále vyplývá, že pouze čtyři vyvážející činští výrobci nezařazení do vzorku pořízeného Komisí požádali o stanovení individuálního dumpingového rozpětí a poskytli ve stanovené lhůtě informace nezbytné pro uplatnění čl. 9 odst. 6 a čl. 17 odst. 3 základního nařízení, přičemž je nesporné, že žádosti o přiznání STH nebo IZ podalo 141 čínských vyvážejících výrobců, mezi nimiž byly i společnosti Brosmann Footwear a další, aniž posledně uvedené společnosti vyplnily ve stanovené lhůtě dotazník, který by jim umožnil požádat o stanovení individuálního dumpingového rozpětí.

68. Z právního rámce i ze spisu projednávané věci tedy velmi jasně vyplývá, že subjekt, který žádá o STH nebo IZ, nutně nepožaduje stanovení individuálního dumpingového rozpětí. Nemá ostatně povinnost tak učinit.

69. Jelikož se žádost o STH nebo IZ nezbytně neváže na žádost o stanovení individuálního dumpingového rozpětí, neumím si představit, jak by mohla být působnost čl. 17 odst. 3 základního nařízení v případě nepodání konkrétní žádosti o zmíněné rozpětí rozšířena na posuzování žádostí vývozců nebo výrobců nezařazených do vzorku o STH nebo IZ.

70. Mám tudíž za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 78 napadeného rozsudku rozhodl, že čl. 17 odst. 3 základního nařízení přiznává Komisi možnost nezkoumat žádosti společností, které stejně jako Brosmann Footwear a další netvořily součást vzorku, o STH/IZ. Tento článek se totiž omezuje pouze na to, že za podmínek, které jsou v něm stanoveny, umožňuje Komisi nezkoumat žádosti společnosti nezařazené do vzorku o stanovení individuálního dumpingového rozpětí.

71. Zastávám však názor, že toto nesprávné právní posouzení je irelevantní, jelikož nemůže vést ke zrušení napadeného rozsudku.

72. V tomto ohledu je třeba připomenout, že Tribunál správně rozhodl, aniž to bylo společností Brosmann Footwear a dalšími vytýkáno, že výběr vzorku představuje omezení šetření. Šetření se tudíž netýká společností, které netvoří součást vzorku.

73. Jak jsem již dříve uvedl, jediná výjimka z tohoto omezení šetření, byť vzápětí zmírněná, se týká přezkumu žádostí o stanovení individuálního dumpingového rozpětí vývozců nebo výrobců nezařazených do vzorku podle čl. 17 odst. 3 základního nařízení. Jelikož tato výjimka musí být vykládána restriktivně, nevztahuje se na žádosti o STH a IZ výrobci nebo vývozci nezařazenými do vzorku.

74. Za těchto podmínek byla Komise na základě čl. čl. 17 odst. 1 základního nařízení oprávněna nezkoumat žádosti společností nezařazených do vzorku o STH a IZ. Absence přezkumu těchto žádostí je neoddělitelně spjata s použitím metody výběru vzorku, a to nezávisle na uplatnění odstavce 3 zmíněného článku.

75. V této souvislosti je třeba uvést, že Brosmann Footwear a další nezpochybňují složení vzorku čínských vyvážejících výrobců a jeho reprezentativní povahu. V bodě 22 kasačního opravného prostředku napadají pouze výklad článku 17 základního nařízení, jejž přijal Tribunál, když tvrdí, že výběr vzorku lze platně provést pouze tehdy, dojde-li k němu až poté, co Komise rozhodne o žádostech o STH/IZ.

76. Nelze však s úspěchem tvrdit, že k omezení šetření, které je součástí výběru vzorku, může dojít pouze, až když Komise rozhodne o všech žádostech o STH/IZ, včetně těch, jež byly podány společnostmi nezařazenými do vzorku. Vzhledem k tomu, že – jak stanoví čl. 5 odst. 10 základního nařízení – se v oznámení o zahájení vyhlašuje zahájení šetření a že žádosti o STH a IZ lze podat teprve po tomto zahájení, omezení šetření vyplývající z uplatnění metody výběru vzorku nutně znamená, že žádosti o SEM/TI podané společnostmi nezařazenými do vzorku nelze přezkoumávat.

77. Neexistence takovéhoto přezkum nemá na rozdíl od toho, co tvrdí též Brosmann Footwear a další, za následek porušení zásady rovnosti zacházení s podniky nezařazenými do vzorku k újmě podniků nezařazených do vzorku, které by si byly zasloužily STH nebo IZ, takže co se týče výpočtu dumpingového rozpětí, by s nimi bylo zacházeno stejně jako se společnostmi nezařazenými do vzorku, jejichž žádosti o STH/IZ však byly zamítnuty.

78. Nehledě na to, že takováto argumentace má již ze své podstaty hypotetickou povahu, je ve věci Brosmann Footwear a další třeba uvést, že čl. 9 odst. 6 základního nařízení stanoví, že antidumpingové clo vyvážejících výrobců, kteří nebyli zahrnuti mezi společnosti, jež byly předmětem šetření, nesmí být vyšší než vážené průměrné dumpingové rozpětí stanovené pro subjekty, jež tvoří součást vzorku. Toto ustanovení, jehož platnost společnost Brosmann Footwear a další nikdy

nezpochybnily, nepřiznává tudíž výrobcům nezařazeným do vzorku, kteří požádali o STH nebo IZ, právo obdržet od orgánů výpočet jiného váženého průměrného dumpingového rozpětí, než je to, které je výsledkem zohlednění veškerých společností zařazených do vzorku, a to nezávisle na skutečnosti, zda tyto společnosti samy obdržely či neobdržely STH nebo IZ.

79. Vzhledem k těmto úvahám a navzdory nesprávnému právnímu posouzení, jehož se dopustil Tribunál při výkladu čl. 17 odst. 3 základního nařízení, Tribunál nicméně v bodě 92 napadeného rozsudku v podstatě správně rozhodl ohledně argumentu vycházejícího z překročení tříměsíční lhůty poskytnuté Komisí na zkoumání žádostí STH/IZ společnosti Brosmann Footwear a dalších, že tato lhůta se týká pouze přezkumu žádostí podaných společnostmi, které byly předmětem šetření, tzn. vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku.

80. Co se týče nedodržení lhůty pro přezkum zmíněných žádostí o STH/IZ podaných posledně zmíněnými společnostmi, nemůže Brosmann Footwear a další podle mého názoru Tribunálu vytýkat, že na ně nereagoval, jelikož takováto výtka v podstatě nebyla v prvním stupni vznesena. Navzdory tvrzení zástupce společnosti Brosmann Footwear a dalších vznesenému na jednání před Soudním dvorem, podle něhož byla tato výtka vznesena v bodě 67 žaloby, totiž z kontextu, v němž byl zmíněný bod formulován, vyplývá, že se nedodržení tříměsíční lhůty týkalo pouze žádostí o STH/IZ podaných společnostmi Brosmann Footwear a dalšími, a nanejvýš ještě ostatními čínskými vyvážejícími výrobci nezařazenými do vzorku. Tento bod byl totiž obsažen v části žalobního důvodu vycházejícího z porušení čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení, a zejména *práva na obhajobu*. Jelikož toto právo je svou povahou subjektivní, zmíněná část tak, jak byla formulována, zjevně nemůže platně odkazovat na čínské společnosti zařazené do vzorku, jejichž žádosti o STH/IZ byly předmětem přezkumu orgánů. Navrhuji tudíž, aby byl tento důvod zamítnut jako nepřípustný ve stadiu kasačního opravného prostředku.

81. Co se týče všech těchto důvodů, navrhuji oba první důvody kasačního opravného prostředku zamítnout, první z nich jako irelevantní a druhý jako neopodstatněný.

B – *Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nesprávných právních posouzení a zkreslení důkazů ohledně dostatečné úrovně spolupráce výrobního odvětví Společenství v průběhu šetření a v souvislosti s jeho prováděním*

82. Tento důvod kasačního opravného prostředku se dělí na dvě části, vycházející z nesprávného právního posouzení dostatečné úrovně spolupráce výrobního odvětví Společenství v průběhu šetření a ze zkreslení důkazů v souvislosti s jeho prováděním.

1. K první části, vycházející z nesprávného právního posouzení a zkreslení důkazů ohledně dostatečné úrovně spolupráce výrobního odvětví Společenství v průběhu šetření

a) Argumenty účastnic řízení

83. Podle společnosti Brosmann Footwear a dalších se Tribunál omezil na zkoumání toho, zda je podnět dostatečně podepřen pro zahájení antidumpingového šetření, ale nezkoumal, zda orgány správně určily, že 804 výrobci ve Společenství nezahrnutí do vzorku, kteří odpověděli pouze na první dotazník zaslaný před započetím šetření (dále jen „dotazník o aktivní legitimaci“) dostatečně spolupracovali za účelem určení „aktivní legitimace v průběhu šetření“. Jinými slovy Tribunál neověřil, zda měly orgány správně za to, že požadavek týkající se aktivní legitimace zůstával v průběhu šetření splněn. Brosmann Footwear a další tudíž tvrdí, že není jisté, zda vysoká míra podpory, jíž se podnětu dostávalo před zahájením šetření, je stejná jako stupeň spolupráce a aktivní legitimace po zahájení šetření. Tribunál tedy měl konstatovat, že orgány byly povinny ověřit spolupráci 804 stěžovatelů zasláním dotazníku k výběru vzorku. Jak totiž připustil Tribunál v bodě 108 napadeného rozsudku, právě tento dotazník se běžně zasílá výrobcům ve Společenství s cílem ověřit jejich spolupráci při

šetření. Tribunál však podle navrhovatelek tím, že měl v bodech 110 až 112 napadeného rozsudku za to, že orgány byly oprávněny nezaslat dotazník k výběru vzorku 804 výrobcům ve Společenství nezařazeným do vzorku za účelem ověření jejich spolupráce v průběhu šetření, a tím, že připustil, že k tomuto ověření postačilo jejich pouhé prohlášení na podporu podnětu provedené v odpovědi na dotazník o aktivní legitimaci, porušil čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 základního nařízení, jakož i povinnost odůvodnit svůj rozsudek.

84. Posouzení obsažená v bodě 111 napadeného rozsudku jsou podle nich rovněž postižena zkreslením důkazů, jelikož Tribunál nemohl z dotazníku o aktivní legitimaci vyvodit, že výrobci ve Společenství si byli vědomi skutečnosti, že informace, které sdělují, bude možno ověřit v průběhu šetření a že odpovědi na tento dokument byly dostatečné k prokázání existence spolupráce v průběhu šetření.

85. Co se týče všech těchto úvah, Brosmann Footwear a další tvrdí, že Tribunál měl tudíž dospět k závěru, že na šetření spolupracovalo pouze deset společností z Unie, které byly zařazeny do vzorku, což však bylo nedostatečné pro dosažení prahové hodnoty 25 % požadované k prokázání „aktivní legitimace v průběhu šetření“. Za těchto podmínek tyto společnosti nemohou platně zastupovat „výrobní odvětví Společenství“ pro účely antidumpingového řízení.

86. Rada a Komise navrhují, aby byla tato první část třetího důvodu kasačního opravného prostředku zamítnuta. Tyto orgány mají v podstatě za to, že výrobci v Unii, kteří zodpověděli dotazník o aktivní legitimaci a potvrdili, že podporují podnět, spolupracovali. V důsledku toho je třeba mít za to, že 814 společností tvoří „výrobní odvětví Společenství“ ve smyslu čl. 5 odst. 4 základního nařízení. Komise podle jejich názoru neměla povinnost znovu ověřit, zda tyto společnosti spolupracovaly po zahájení šetření.

b) Analýza

87. Jak zdůrazňuje čl. 6 odst. 2 základního nařízení, Komise v rámci antidumpingového šetření zasílá dotčeným subjektům několik druhů dotazníků.

88. Povahu a účel těchto dotazníků však základní nařízení neupřesňuje.

89. Jak uvedla Rada, aniž to bylo zpochybněno společností Brosmann Footwear a dalšími, Komise zpravidla zasílá výrobcům v Unii, kteří podali podnět, dva druhy dotazníků.

90. Dotazník o aktivní legitimaci, jehož přesný název v projednávané věci je, jak se připomíná v bodě 110 napadeného rozsudku, „pravděpodobné zahájení týkající se obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a z Vietnamu“ odpovídá dotazníku pro posouzení míry podpory podnětu. Tento dotazník byl tudíž zaslán před zahájením šetření.

91. Druhý dotazník, nazvaný dotazník pro výběr vzorku, je výrobcům v Unii zasílán po zahájení šetření. Tento dotazník se obecně vyplňuje ve dvou fázích. Nejprve všichni výrobci obdrží krátký dotazník pro výběr vzorku, v němž jsou požadovány potřebné informace, zejména objemy výroby a prodeje, a odpovědi uvedené v tomto dotazníku slouží obvykle k sestavení reprezentativního vzorku. V rámci tohoto prvního dotazníku se Komise rovněž dotazuje, zda jsou výrobci v případě uplatnění techniky výběru vzorku ochotni se stát součástí vzorku, poskytnout údaje potřebné pro vyhodnocení újmy, jakož i umožnit Komisi provést ověření na místě. Jakmile je vzorek sestaven, Komise zašle pouze výrobcům v Unii zařazeným do vzorku druhou část dotazníku – nazvanou „úplný dotazník pro výběr vzorku“ – který se týká vyhodnocení újmy utrpěné výrobním odvětvím Unie.

92. V projednávané věci je – jak uvedl Tribunál v bodě 109 napadeného rozsudku – nesporné, že Komise použila jiný postup z důvodu mimořádně vysokého počtu výrobců v Unii. Sestavila tedy vzorek na základě údajů shromážděných pomocí dotazníku o aktivní legitimaci a druhý dotazník zaslala pouze společnostem v Unii, od nichž vycházel podnět a které byly zařazeny do vzorku, aby poskytly zejména údaje týkající se vyhodnocení újmy. Výrobci v Unii nezařazení do vzorku, tzn. 804 společnosti z 814 výrobců, jejichž jménem byl podán podnět, krátký dotazník pro výběr vzorku neobdrželi.

93. Podle názoru společnosti Brosmann Footwear a dalších by připuštění možnosti v souladu s rozhodnutím Tribunálu, že Komise může zvolit takovýto postup, bylo v rozporu s čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 základního nařízení. Z takovéhoto úhlu pohledu a za takovýchto okolností by Komise nebyla povinna ověřovat spolupráci společností nezařazených do vzorku při šetření. Tyto společnosti by tedy měly být vyloučeny z definice výrobního odvětví Společenství podle čl. 5 odst. 4 písm. a) základního nařízení. Toto podle nich tudíž musí vést i k závěru, že podmínky stanovené ohledně podpory podnětu, spolupráce při šetření a vyhodnocení újmy způsobené dumpingem výrobnímu odvětví Unie nejsou splněny.

94. Tato argumentace mě nepřesvědčuje.

95. Především je nesporné, že jak uvedl Tribunál v bodě 103 napadeného rozsudku, je podle čl. 5 odst. 1 a 4 základního nařízení antidumpingové šetření platně zahájeno – s výjimkou použití odstavce 6 zmíněného článku, který se v projednávané věci nepoužije – pokud je podnět podán „výrobním odvětvím“ Společenství nebo jeho jménem. Podnět je považován za podaný výrobním odvětvím Společenství nebo jeho jménem, jestliže je podporován, jde-li o obdobný výrobek, výrobci v Unii, jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové výroby obdobného výrobku té části výrobců, kteří podnět výslovně podpořili nebo odmítli. Kromě toho výrobci výslovně podporující podnět musí rovněž představovat alespoň 25 % celkové výroby obdobného výrobku zhotoveného výrobním odvětvím Společenství.

96. Jak též rozhodl Tribunál v bodě 105 napadeného rozsudku, posouzení, které Brosmann Footwear a další nezpochybňují, že podnět podaný „výrobním odvětvím“ Společenství ve smyslu čl. 5 odst. 2 a 4 základního nařízení znamená pro žadatele a osoby, jejichž jménem byl podán, zaprvé poskytnutí informací, o které Komise žádá s cílem ověřit, že podmínky vyžadované pro uložení antidumpingového cla jsou splněny, a zadruhé souhlas podrobit se všem kontrolám, které Komise může provést, aby přezkoumala, zda jsou poskytnuté informace pravdivé.

97. Tento druhý závazek představuje spolupráci na šetření, pro niž základní nařízení nepodává žádné pozitivní vymezení, avšak z čl. 6 odst. 8 a článku 18 základního nařízení vyplývá, že se v podstatě týká přístupu dotčených subjektů k účasti na řádném průběhu šetření, zejména jejich závazku zjednat Komisi přístup k informacím a podrobit se ověřením prováděným tímto orgánem.

98. V tomto ohledu je zapotřebí uvést, že základní nařízení nestanoví žádnou zvláštní metodu umožňující zjišťovat podporu pro podnět nebo ověřovat spolupráci výrobců v Unii při šetření. Brosmann Footwear a další ostatně ve svém kasačním opravném prostředku několikrát připouštějí, že – jak v podstatě rozhodl Tribunál – neexistuje pouze jediná metoda, kterou by byla Komise povinna uplatnit[8]. Vzhledem k širokému prostoru pro uvážení, který mají orgány, vskutku platí, že Komisi nelze nutit k použití určitého postupu pro zjišťování podpory pro podnět nebo ověření spolupráce výrobců v Unii při šetření, zejména je-li nesporné, jako v projednávané věci, že byl dán mimořádně velký počet výrobců, kteří podali podnět.

8 — Viz body 50 a 51 kasačního opravného prostředku.

99. Dále, třebaže je zřejmé, že spolupráce společností zařazených do vzorku musí být v celém průběhu šetření úplná, spočívá spolupráce výrobců v Unii nezařazených do vzorku ve sdělování informací, jež umožní jednak dospět k závěru, zda zmínění výrobci přináleží k „výrobnímu odvětví Společenství“, a tak ověřit jejich podporu pro podnět, a dále přikročit k vytvoření vzorku. Jakmile je totiž podle čl. 17 odst. 1 základního nařízení vzorek vytvořen, výrobci v Unii, kteří do něj nejsou zařazeni, se z tohoto důvodu šetření dále neúčastní.

100. Co se však týče prvního aspektu, jímž je ověření podpory pro podnět, Brosmann Footwear a další nezpochybňují, že se uskutečnila kontrola, kterou v tomto ohledu provádí Tribunál, popsaná v bodech 110 a 111 napadeného rozsudku. Dodávám, že ve světle upřesnění obsaženého v předcházejícím bodě tohoto stanoviska, na rozdíl od toho, co tvrdí Brosmann Footwear a další, Tribunálu nepříslušelo ověřovat „aktivní legitimaci [společností nezařazených do vzorku] v průběhu šetření“. Pokud je tímto naposled uvedeným slovním spojením třeba rozumět ověření spolupráce po sestavení vzorku, pak se tento krok plně projeví pouze v případě společností náležejících do zmíněného vzorku.

101. Co se týče druhé záležitosti, tzn. sestavení vzorku, Brosmann Footwear a další v bodě 164 napadeného rozsudku správně uvádějí, že Tribunál rozhodl, že Komise měla k dispozici potřebné informace získané prostřednictvím dotazníku zaslaného 814 výrobců v Unii[9], aby mohla přikročit ke zmíněnému vytvoření vzorku na základě kritérií, jež považovala za relevantní. Třebaže Brosmann Footwear a další tvrdí, že Tribunál zkreslil důkazy tím, že uvedl, že dotazník o aktivní legitimaci obsahoval otázky týkající se jiného období než toho, ohledně něhož se vedlo šetření, toto tvrzení je nejen nepodložené, ale zejména, jak správně uvedla Rada, zpochybněné samotným obsahem tohoto dotazníku, který se týkal mimo jiné výroby každé ze společností, jež podaly podnět, ohledně období šetření[10].

102. Za těchto okolností navrhuji zamítnutí první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku.

2. Ke druhé části, vycházející z nesprávného právního posouzení a ze zkreslování důkazů ohledně průběhu šetření

a) Argumenty účastnic řízení

103. Brosmann Footwear a další tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení ohledně čl. 6 odst. 1 základního nařízení tím, že připustil, že orgány mohou platně použít informace shromážděné před oznámením o zahájení řízení pro účely výběru vzorku.

104. Podpůrně společnost Brosmann Footwear a další tvrdí, že Komise tím, že použila informace sdělené v rámci dotazníku o aktivní legitimaci, započala šetření dříve než od data oznámení o zahájení řízení. Proto tvrdí, že Komise neukončila šetření ve lhůtě patnácti měsíců stanovené v čl. 6 odst. 9 základního nařízení.

105. Rada a Komise uvádějí, že tato argumentace je neopodstatněná.

b) Analýza

106. Je nesporné, že údaje shromážděné Komisí v rámci odpovědí na dotazník o aktivní legitimaci byly shromážděny před zveřejněním oznámení o zahájení řízení.

9 — Je třeba poznamenat, že se zcela nepochybně jedná o chybu v psaní, která v tomto bodě napadeného rozsudku vedla Tribunál k odkazu na dotazník pro výběr vzorku, a nikoli na dotazník o aktivní legitimaci.

10 — Viz přílohu 7 kasačního opravného prostředku (s. 289), která obsahuje tabulky zaslané výrobcům v Unii, kteří podali podnět ohledně let 2003 a 2004, jakož i prvního čtvrtletí roku 2005.

107. Jak však uvedl Tribunál v bodě 114 napadeného rozsudku, musí-li Komise získat a ověřit určité informace poskytnuté společnostmi, které podaly podnět, před zahájením řízení, žádné ustanovení základního nařízení jí nebrání, aby je zohlednila v rámci šetření.

108. Skutečnost, že Komise započne šetření po oznámení o zahájení řízení, jak upřesňuje čl. 6 odst. 1 základního nařízení, neznamená, že informace, které jí byly poskytnuty před šetřením, nemohou být použity v průběhu šetření.

109. Dospět k jinému závěru by znamenalo nutit Komisi, aby si vyžádala od výrobců v Unii, kteří podali podnět, aby jí opětovně sdělili v podstatě totožné informace bez ohledu na požadavek řádné správy a efektivního řízení omezených zdrojů, zejména je-li – jako v projednávané věci – počet těch, kdo podali podnět, mimořádně velký.

110. Navíc, jak jsem již uvedl, Brosmann Footwear a další vážně nezpochybňují skutečnost, že údaje shromážděné před zveřejněním oznámení o zahájení šetření umožňují právně dostačujícím způsobem vytvořit vzorek výrobců v Unii.

111. Co se dále týče dodržení patnáctidenní lhůty stanovené pro uložení konečných cel počítané od zveřejnění oznámení o zahájení šetření, Tribunál dospěl v bodě 118 napadeného rozsudku ke správnému závěru, že konečné nařízení zcela naplnilo tento požadavek základního nařízení. Třebaže Komise shromáždila informace od výrobců v Unii, kteří podali podnět, před zveřejněním oznámení o zahájení šetření, byly tyto informace pro účely sestavení vzorku využity a ověřeny po zahájení zmíněného šetření. Komise tedy nezapočala šetření před zveřejněním oznámení o zahájení řízení.

112. Proto navrhuji druhou část třetího důvodu kasačního opravného prostředku, jakož i tento důvod v plném rozsahu zamítnout.

C – Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení a ze zkreslení důkazů ohledně vyhodnocení újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství

1. Úvahy Tribunálu

113. V řízení v prvním stupni uváděly společnosti Brosmann Footwear a další, že orgány vycházely při posuzování makroekonomických a mikroekonomických faktorů týkajících se újmy utrpěné výrobním odvětvím Společenství z nedůvěryhodných údajů. Brosmann Footwear a další na základě informací získaných zejména z tisku a předaných Komisi zejména tvrdily, že určité italské společnosti, jež pravděpodobně tvořily součást vzorku výrobců v Unii, předložily nesprávné informace a dopustily se několika podvodů na vnitrostátní úrovni s cílem získat podporu anebo porušení zákoníku práce.

114. Tribunál tyto argumenty odmítl.

115. Především v bodě 168 napadeného rozsudku zdůraznil, že skutečnost, že společnost spáchala podvody na vnitrostátní úrovni, nutně neznamená, že nespolupracuje v antidumpingovém šetření Komise a že v tomto rámci poskytuje nesprávné informace. Takováto okolnost, za předpokladu, že bude prokázána, sama o sobě neumožňuje dospět k závěru, že údaje poskytnuté v rámci antidumpingového šetření nejsou spolehlivé, pokud zmíněné údaje nevykazují žádnou souvislost s uvedenými podvody. Kromě toho Tribunál v bodě 169 napadeného rozsudku v odpovědi na argument týkající se odsouzení jednatele jedné z italských společností za nesprávné vedení účetnictví rozhodl, že skutkové okolnosti projednávané věci se týkají období, které o několik let předcházelo období šetření, a nemohou zpochybnit spolehlivost údajů poskytnutých v rámci antidumpingového šetření.

116. Co se dále týče zejména tvrzení společnosti Brosmann Footwear a dalších týkajícího se padělaných důkazů údajně poskytnutých dvěma italskými společnostmi, je podstatou toho, co Tribunál uvedl v bodě 173 napadeného rozsudku, to, že jejich relevanci lze konstatovat pouze v případě, že zmíněné údaje jsou s to zpochybnit (makroekonomické a mikroekonomické) okolnosti zohledněné Radou při prokazování existence újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství.

117. Tribunál, který přikročil k přezkumu možného dopadu zmíněných údajů na makroekonomické ukazatele újmy, v bodech 174 až 176 napadeného rozsudku jednotlivé argumenty společnosti Brosmann Footwear a dalších postupně odmítl. Co se týče zejména poukazování na podvody spáchané jednou ze dvou italských společností, které spočívaly v pobírání státní podpory za účelem nákupu nových strojů, jež však byly nainstalovány ve třetím státě, Tribunál v bodě 176 napadeného rozsudku uvedl, že i za předpokladu, že by takovéto tvrzení bylo prokázáno, mohlo by mít negativní dopad pouze na skutečnou výši investic na společném trhu, což by potvrzovalo závěry Rady v tomto ohledu.

118. Co se týče vlivu těchto údajů na mikroekonomické ukazatele újmy zkoumaného v bodech 178 a 179 napadeného rozsudku, Tribunál stručně řečeno rozhodl, že za předpokladu, že údaje sdělené oběma zmíněnými italskými společnostmi mohly ovlivnit kalkulaci průměrné prodejní ceny obuvi se svrškem z usně v Evropské unii, kritérium průměrné prodejní ceny nebylo samo o sobě určující. I za předpokladu, že úroveň této ceny byla ve skutečnosti vyšší, nepostačovalo by to ke zpochybnění závěrů Rady ohledně peněžních toků, rentability, návratnosti investic, schopnosti mobilizace kapitálu a investic prokazujících výrazné zhoršení situace výrobního odvětví Společenství.

2. Argumenty účastnic řízení

119. Brosmann Footwear a další zaprvé tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a zkreslení důkazů, když v bodě 179 napadeného rozsudku ohledně mikroekonomických ukazatelů újmy rozhodl, že vyšší úroveň průměrné prodejní ceny obuvi se svrškem z usně nemůže zpochybnit závěry Rady ohledně peněžních toků, rentability, návratnosti investic, schopnosti mobilizace kapitálu a investic. Podle těchto společností by vyšší prodejní cena této obuvi měla nutně příznivý vliv na každý z těchto faktorů a vedla by zejména k vyšším ziskovým rozpětím a významnějším peněžním tokům. Také stran makroekonomických ukazatelů újmy tvrdí společnost Brosmann Footwear a další na jedné straně to, že se Tribunál omezil na odkaz na posouzení Rady a nezabýval se odsouzením italských společností za falšování účetních záznamů a faktur, na něž upozornila společnost Brosmann Footwear a další, což vedlo k tomu, že se Komise nemohla spoléhat na přesnost informací sdělených zmíněnými společnostmi. Na druhé straně tvrdí, že se Tribunál v bodě 176 napadeného rozsudku nezabýval nesporným dopadem podvodů na vývoj investic, jenž spočíval ve velmi výrazném poklesu odbytu, k němuž došlo v průběhu období šetření.

120. Zadruhé mají společnost Brosmann Footwear a další za to, že se Tribunál v napadeném rozsudku dopustil nesprávného právní posouzení tím, že opomenul ověřit, zda orgány pečlivě a nestranně přezkoumaly informace, jež jimi byly poskytnuty ohledně podvodného jednání italských společností, které spolupracovali při šetření.

121. Zatřetí mají společnost Brosmann Footwear a další za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 182 napadeného rozsudku rozhodl, že Rada splnila svou povinnost uvést odůvodnění.

122. Rada tvrdí, že tento důvod kasačního opravného prostředku je zčásti nepřípustný a zčásti neopodstatněný. Komise tento postoj podporuje.

3. Analýza

123. Mám za to, že tento důvod kasačního opravného prostředku musí být prohlášen za zčásti nepřípustný a zčásti neopodstatněný.

124. Především je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury není Soudní dvůr v rámci kasačního opravného prostředku příslušný pro zjišťování skutkového stavu ani v zásadě pro zkoumání důkazů, které Tribunál uvedl na podporu tohoto skutkového stavu. Pokud totiž byly tyto důkazy řádně získány a byly dodrženy obecné právní zásady a procesní pravidla použitelná v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů, je pouze na samotném Tribunálu, aby posoudil hodnotu, kterou je třeba přiznat důkazům, které mu byly předloženy. Takové posouzení tudíž s výhradou případu zkreslení těchto důkazů nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudním dvorem [11].

125. V projednávané věci je třeba konstatovat, že Brosmann Footwear a další i první skupinou svých výtek týkajících se jednak dopadu podvodů, jichž se údajně dopustily italské společnosti, na které poukazují, na makroekonomické ukazatele újmy, a jednak vlivu možného zvýšení průměrné prodejní ceny obuvi se svrškem z usně v Unii na mikroekonomické ukazatele újmy požadují, aby Soudní dvůr opětovně přezkoumal skutková posouzení provedená Tribunálem v bodech 176 a 179 napadeného rozsudku, což představuje přezkum, k němuž Soudní dvůr nemá v rámci kasačního opravného prostředku pravomoc.

126. Dodávám, že Brosmann Footwear a další nikterak nedokládají zkreslení důkazů, jímž byly údajně postiženy tytéž body napadeného rozsudku. Je přitom nesporné, že zkreslení musí zjevně vyplývat z písemností ve spise a není nutné provádět nové posouzení skutkového stavu a důkazů [12].

127. Navíc na rozdíl od toho, co tvrdí Brosmann Footwear a další, Tribunál nejenže neodkázal na posouzení Rady makroekonomických ukazatelů újmy, ale skutečně přezkoumal vliv údajných podvodů a nepravdivých faktur na faktory zohledněné Radou při zjišťování existence újmy nebo obecně na spolehlivost údajů sdělených Komisi v průběhu antidumpingového šetření dotčenými italskými společnostmi, jak to dokládají body 169 a 174 až 176 napadeného rozsudku.

128. Proto je nutné tuto první řadu výtek prohlásit za zčásti nepřípustnou a zčásti neopodstatněnou.

129. Konstatování nepřípustnosti by se mělo částečně vztahovat i na dvě další výtky uváděné společností Brosmann Footwear a dalšími na podporu tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, směřující proti bodům 174, 175, 178 a 181 napadeného rozsudku, kdy obě dvě obsahují tvrzení ohledně zkreslení důkazů, jež však nejsou nikterak doložena.

130. Brosmann Footwear a další navíc nemohou Tribunálu vytýkat, že nereagoval na jejich tvrzení, podle něhož relevantní informace, které sdělily Komisi ohledně jednání dvou italských společností, musí být pečlivě a nestranně zkoumány, jelikož takovéto tvrzení, jak vyplývá z jejich odkazu na bod 69 jejich repliky předložené v prvním stupni, bylo uvedeno opožděně v jediné větě zmíněné repliky, a kromě toho jen podpůrně v souvislosti s povinností orgánů uvést odůvodnění.

131. Z napadeného rozsudku v každém případě vyplývá, že se Tribunál namísto zpochybňování obsahu informací sdělených společností Brosmann Footwear a dalšími Komisi ohledně jednání dvou italských společností, na něž upozornila společnost Brosmann Footwear a další, zaměřil na zkoumání vlivu, který mohly mít tyto informace, za předpokladu, že by byly prokázány, na vyhodnocení újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství, jíž konstatovala Rada. Rozhodnutím o opodstatněnosti argumentace společnosti Brosmann Footwear a dalších a zjištěním, že skutečnosti uváděné těmito

11 — Viz zejména rozsudek ze dne 18. března 2010, Trubowest Handel a Makarov v. Rada a Komise (C-419/08 P, Sb. rozh. s. I-2259, bod 31 a citovaná judikatura).

12 — Viz výše uvedený rozsudek Trubowest Handel a Makarov v. Rada a Komise (bod 32 a citovaná judikatura).

společnostmi nejsou relevantní pro závěry o existenci újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství, se Tribunál implicitně, avšak nutně vyslovil k otázce existence povinnosti orgánů zkoumat „pečlivě a nestranně relevantní okolnosti“ každého jednotlivého případu a podal na ni zápornou odpověď. Jinými slovy, Tribunál svým konstatováním relevance údajů sdělených společností Brosmann Footwear a dalšími implicitně dovodil, že orgány nebyly nikterak povinny tyto údaje přezkoumávat.

132. Z toho plyne, že druhá výtka uváděná společností Brosmann Footwear a dalšími musí být i za předpokladu, že je přípustná, považována za neopodstatněnou.

133. Co se konečně týče nesprávného právního posouzení tvrzeného v rámci třetí výtky, jímž byl údajně postižen bod 181 napadeného rozsudku, navrhovatelky kasačního opravného prostředku je neprokázaly, jelikož se Tribunál správně omezil na konstatování, že Rada v konečném nařízení jasně uvedla důvody, z nichž výrobní odvětví Společenství utrpělo závažnou újmu.

134. Jelikož se mělo v každém případě za to, že sporné údaje sdělené společností Brosmann Footwear a dalšími Komisi nevykazují žádný vliv na ukazatele újmy, a tudíž nejsou relevantní pro vyhodnocení zmíněné újmy, již utrpělo výrobní odvětví Společenství, Tribunál správně dovodil, že Rada neměla povinnost uvést konkrétní důvod, proč tyto údaje nebyly pro daný účel zohledněny.

135. Vzhledem k předchozím úvahám navrhuji zamítnout čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku.

D – *K pátému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení a zkreslení důkazů týkajících se vyhodnocení příčinné souvislosti mezi dumpingem a újmou utrpěnou výrobním odvětvím Společenství*

1. Argumenty účastnic řízení

136. Brosmann Footwear a další uvádějí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a zkreslení důkazů, a tím ovlivnil vyhodnocení příčinné souvislosti mezi dumpingem a újmou utrpěnou výrobním odvětvím Společenství a porušil tak článek 3 základního nařízení. Jejich výtky se týkají dvou aspektů.

137. Tribunál podle nich zaprvé opomenul uznat nedostatečnou konkurenceschopnost výrobního odvětví Společenství jakožto hlavní faktor, který tomuto odvětví způsobil újmu nezávisle na dovozech obuvi se svrškem z usně pocházející z Číny. Tribunál totiž přešel mlčením skutečnost potvrzovanou různými body odůvodnění konečného nařízení, že výrobní odvětví Společenství v průběhu posledních patnácti let nikdy nedosáhlo přiměřených zisků, jakož i skutečnost, že stálé ztráty trhů tohoto odvětví jsou v dlouhodobém horizontu důsledkem relativně nedostatečné konkurenceschopnosti výroby v Unii. Tato nedostatečná konkurenceschopnost je potvrzována snižováním objemu vývozu výrobního odvětví Společenství.

138. Zadruhé Brosmann Footwear a další Tribunálu vytýkají, že nezohlednil skutečnost, že dodatečné snížení cen čínských vyvážejících výrobců bylo důsledkem změny sortimentu výrobků po roce 2002 spojené se zrušením kvót. Tato změna sortimentu výrobků vysvětluje, proč se průměrná cena za jednotku vyvážených výrobků pocházejících z Číny snížila výrazněji než cena vyvážených výrobků pocházejících z jiných třetích zemí. Vzhledem k tomu, že tento argument byl navzdory svému uplatnění v prvním stupni Tribunálem bez vysvětlení odmítnut, porušil podle jejich názoru Tribunál též požadavek odůvodnění svých rozhodnutí.

139. Rada navrhuje tento důvod kasačního prostředku zamítnout jako zčásti nepřípustný a zčásti neopodstatněný.

2. Analýza

140. Jak Tribunál právem konstatoval v bodě 190 napadeného rozsudku, Rada a Komise mají při zjišťování újmy výrobního odvětví Společenství povinnost zkoumat, zda újma, kterou chtějí uplatňovat, vyplývá skutečně z dovozů, jež byly předmětem dumpingu, a vyloučit jakoukoliv újmu plynoucí z jiných činitelů, a zejména takovou újmu, která by byla způsobena vlastním chováním výrobců ve Společenství [13]. Tato povinnost totiž vyplývá z čl. 3 odst. 7 základního nařízení.

141. V projednávané věci je nesporné, že orgány v souladu se zmíněným článkem skutečně ověřily příčinnou souvislost mezi újmou utrpěnou výrobním odvětvím Společenství a dovozy obuvi se svrškem z usně pocházející z Číny.

142. Stejně tak je nesporné, že opodstatněnost jejich závěrů byla Tribunálem přezkoumána v bodech 192 až 200 napadeného rozsudku vzhledem k argumentům společnosti Brosmann Footwear a dalších, jež byly předloženy v prvním stupni a podle nichž špatné výsledky vývozu výrobního odvětví Společenství, dovozy pocházející z dalších třetích zemí, jakož i zrušení systému celních kvót od prvního čtvrtletí roku 2005 měly být zohledněny při správném zjišťování příčinné souvislosti, jelikož byly s to tuto souvislost přerušit.

143. Brosmann Footwear a další vytýkají nicméně Tribunálu především to, že zkreslil důkazy, tím, že odmítl uznat, že hlavním faktorem, jenž unijnímu výrobnímu odvětví způsobil újmu, byla nedostatečná konkurenceschopnost zmíněného odvětví. Ve svém tvrzení vycházejí ze tří skutečností, které nebyly zohledněny Tribunálem.

144. Nezávisle na okolnosti, že dvě z těchto tří skutečností nebyly uvedeny v prvním stupni a že třetí z nich nemohla změnit posouzení Tribunálu, jelikož – jak implicitně přiznává společnost Brosmann Footwear a další – byla již zohledněna Radou v konečném nařízení [14], a protože údajné zkreslení důkazů zjevně nevyplývá z dokumentů ve spisu, mám stejně jako Rada za to, že „nedostatečná konkurenceschopnost“ nepředstavuje další faktor ve smyslu čl. 3 odst. 7 základního nařízení.

145. Tento obecný výraz je ve skutečnosti pouze výsledkem faktorů, jako jsou vyšší výrobní náklady, neexistence investic, nedostatečná produktivita a špatná vývozní výkonnost, tj. faktorů, které jsou vypočítávány v čl. 3 odst. 7, základního nařízení nebo které mohou být v každém případě vzaty orgány v potaz na základě tohoto ustanovení.

146. V tomto kontextu Tribunál v reakci na konkrétní argumentaci společnosti Brosmann Footwear a dalších v prvním stupni v bodě 192 napadeného rozsudku správně přezkoumal, zda údajná špatná vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie byla z důvodu dalších faktorů zmiňovaných v čl. 3 odst. 7 základního nařízení s to způsobit významnou újmu výrobnímu odvětví Unie.

147. Co se dále týče tvrzení, že Tribunál opomenul rozhodnout o dodatečném snížení cen čínských vyvážejících výrobců z důvodu změny sortimentu výrobků počínaje rokem 2002, je třeba uvést, že v prvním stupni nebylo takto formulováno. Jak vyplývá z bodu 106 kasačního opravného prostředku, uváděly Brosmann Footwear a další totiž před Tribunálem, že dotčené ceny byly důsledkem změny sortimentu výrobků, k níž došlo po zrušení systému celních kvót, tzn. od ledna 2005, a nikoli od roku 2002. Brosmann Footwear a další nemohou tudíž Tribunálu vytýkat, že opomenul rozhodnout o tomto argumentu.

13 — Viz v tomto ohledu rozsudek ze dne 3. září 2009, Moser Baer India v. Rada (C-535/06 P, Sb. rozh. s. I-7051, bod 87 a citovaná judikatura).

14 — Viz bod 137 tohoto stanoviska.

148. V každém případě, co se týče věci samé, mám za to, že orgánům není v rámci antidumpingového šetření ukládána povinnost přezkoumávat původ dodatečného snížení cen výrobků dovážených do Unie, jež jsou předmětem dumpingu.

149. Navrhuji proto zamítnout pátý důvod kasačního opravného prostředku, jakož i kasační opravný prostředek v plném rozsahu.

V – K nákladům řízení

150. Podle čl. 122 prvního pododstavce jednacího řádu platí, že jestliže není kasační opravný prostředek opodstatněný, Soudní dvůr rozhodne o nákladech řízení. Podle čl. 69 odst. 2 téhož jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě článku 118 tohoto řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a Brosmann Footwear a další by podle mého názoru neměly mít ve věci úspěch, bude důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.

VI – Závěry

151. S ohledem na výše uvedené úvahy navrhuji, aby Soudní dvůr rozhodl takto:

„1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnostem Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd a Risen Footwear (HK) Co. Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.“